

Project Kauwlei

Vegetatieve strategie (21/12/2020)

Het projectgebied wordt ingericht als een natuurlijk en extensief parklandschap, met zowel een hoge belevings- als natuurwaarde. Hierbij worden nagenoeg uitsluitend inheemse soorten gebruikt.

Vegetatietypes

Extensief grasland

Het bestaande grasland wordt zoveel mogelijk in haar huidige toestand bewaard. Er wordt een verschrallend maaibeheer nagestreefd om de soortenrijkdom op termijn te bevorderen (2x per jaar met afvoer van het maaisel).

In het grasland worden paden en open plekken gemaaid die het mogelijk maken de natuur van dichterbij te beleven, zonder de natuurlijke aanblik van het geheel te verstoren.

Zones die heraangelegd moeten worden, worden ingezaaid met een mengsel van inheemse kruiden (Ecoflora), zodat deze zich nadien kunnen uitzaaïen en de soortenrijkdom van het grasland versneld zal toenemen.

Langs de hoofdweg wordt micro-reliëf gecreëerd zodat afstromend regenwater van het perceel en de aanliggende tuinen de tijd krijgt om ter plaatse te infiltreren. Dit wordt zo vormgegeven dat bij extreme regenval het teveel aan water rond de gebouwen heen wordt afgevoerd naar de afwateringsgracht. Een cascadesysteem in de gracht zorgt ervoor dat deze zones bij hevige regenval het hemelwater bufferen en rustig laten infiltreren. De bestaande hydrologie van het wijdere landschap blijft zo veel mogelijk ongewijzigd.

In het grasland worden inheemse solitaire bomen aangeplant, om het parkachtige beeld te versterken. De maximale uiteindelijke hoogte van deze bomen varieert tussen 6 en 25 m. De 45°-regel wordt hierbij gehanteerd, om te voorkomen dat deze bomen een al te grote visuele impact of schaduwwerking zouden hebben in de aanpalende tuinzones. Soorten: es, zomerlinde, zomereik, zwarte els, haagbeuk, lijsterbes, boskers, boswilg, meidoorn, veldesdoorn, wilde appel, gele kornoelje...

Hoge vegetatie

De randen van het projectgebied worden voorzien van een natuurlijke groenbuffer, om inkijk van en naar de aanpalende tuinen te verhinderen. De aanplant wordt gebaseerd op een natuurlijke bosrand, waarbij de overgang van grasland naar bos wordt gevormd door ruigtekruiden en heesters. In dit geval blijft het effectieve bos achterwege, maar wordt de hoogte in de vegetatie wel geleidelijk opgebouwd.

Deze zone wordt aangeplant met inheemse struiken die strooksgewijs elke 5 jaar worden teruggezet tot tegen de grond. Dit hakhoutbeheer voorkomt verdere verbossing en overmatige hoogtegroe, en houdt de groenbuffer gesloten en op beeld. Er wordt een natuurlijk, vrij uitgroeiend beeld nagestreefd (geen geschoren haag). De perceelsgrens wordt zo als het ware één langgerekte bosrand die een bloemrijk grasland omsluit. Afhankelijk van de individuele wensen van de aanpalende bewoners, kan het beheer plaatselijk zorgen voor een meer open visuele connectie tussen de particuliere tuinen en het park. Soorten: hondsroos, gelderse roos, rode en gele kornoelje, kardinaalsmuts, europese vogelkers, sporkehout, meidoorn, sleedoorn, rode ribes, vlier, veldesdoorn, hazelaar, hulst, katwilg, grauwe wilg, bosrank en kamperfoelie.

De heesters in de strook hoge vegetatie worden zo snel mogelijk aangeplant, zodat deze zich al kan ontwikkelen terwijl de rest van het park wordt aangelegd.

Tuinzones

De zones rond de bebouwing worden ingericht als intensieve tuinzones, met gazons, hagen, sierheesters en bloeirijke borders. In volgende fase wordt voor deze zones een gedetailleerd landschapontwerp gemaakt. Er worden geen privatieve tuinen voorzien voor de gelijkvloerse appartementen. Gelet op de nabijheid van het natuurgebied worden geen plantensoorten met invasief karakter aangeplant

Lage sierbeplanting

Deze zones bevinden zich dicht tegen de tuinzones, keermuurconstructies en de wegeis, en worden aangeplant om de aanblik ervan te verfraaien. Een naturalistisch geïnspireerd beplantingsplan zorgt in deze zones voor een natuurlijk ogende overgang tussen de intensieve tuinzone enerzijds en het extensieve park anderzijds.

Langs de hoofdweg worden eveneens langwerpige stroken aangeplant, om zo meer variatie en kleur te brengen in het parklandschap. Een doordachte mix van hoge siergrassen en bloeiende planten (zogenaamde prairiebeplanting) sluit visueel mooi aan op het omringende grasland, en zorgt voor overblijvende structuur in de winter. Bloembollen in deze stroken zorgen voor seizoenbeleving in het voorjaar. Deze stroken worden niet samen met het omringende grasland gemaaid, maar pas eind februari/begin maart, net voor de eerste bloembollen uitschieten. Het maaisel kan ter plaatse

verkleind worden en tussen de planten uitgespreid als onkruidwerende mulch (een verschrallend maaibeheer met afvoer van maaisel heeft voor deze aangeplante zones weinig toegevoegde waarde, de onkruiddruk laag houden in het voorjaar des te meer).

Aan de achterzijde van de appartementsgebouwen komt door de glooiing van het terrein de wand van de parkeergarage deels boven het maaiveld te liggen. Om deze muur aan het zicht te onttrekken wordt een lange strook sierbeplanting voorzien, voornamelijk bestaande uit een combinatie van inheemse losgroeïende lage heesters (eglantierroos, hondstroos, gelderse roos, rode en gele kornoelje, kardinaalsmuts, Europese vogelkers, sporkehout, meidoorn, sleedoorn, rode ribes, bosrank en kamperfoelie...). Het onderhoud van deze heesters beperkt zich tot wieden, lichte vormsnoei en waar nodig aanvullen van de mulchlaag met houtsnippers. Wanneer delen van deze boord te breed of hoog uitgroeien waardoor ze het zicht belemmeren, wordt deze verjongd door tot op 10 cm terug te snoeien en de heesters vervolgens weer vrij te laten uitgroeien. Dit zal elke 3 tot 4 jaar nodig zijn. Het snoeisel wordt ter plaatse verkleind en als onkruidwerende mulch aan de voet van de heesters uitgespreid.

De vrij te houden zone voor aquafin behoort eveneens tot de privatieve tuinzones, maar krijgt een extensieve natuurlijke inrichting die aansluit bij het achterliggend natuurgebied. De bomengroepen die op de rand van de gracht worden aangeplant hebben als doel om de aanblik vanop de Broekbosstraat sterk te vergroenen, zonder daarbij het zicht vanuit de appartementen te belemmeren. Door deze bomen voldoende op te kronen, blijven bovendien de doorzichten vanuit het parkgedeelte naar het natuurgebied gevrijwaard.

Grasbetontegels

De hoofdweg wordt verbreed met een strook grasbetontegels om de toegankelijkheid voor vuilnis- en brandweerwagens te waarborgen.

Grindgazon

Grindgazon bestaat uit een fundering van lavasubstraat met een toplaag van fijne lava gemengd met compost en graszaad. Hierdoor ontstaat een draagkrachtig gazon. Eens de zode is dichtgegroeid, is het visueel nauwelijks van klassiek gazon te onderscheiden. In tegenstelling tot de grasbetontegels, is de strook grindgazon niet bedoeld om frequent bereden te worden. Deze strook werd voorzien om te voldoen aan de eisen voor de brandweg.

